

BARABBÁS

Balett 2 felvonásban, a bibliai történetnek és Ghelderode darabjának néhány motívuma nyomán. Zenéje: Internet, Barabbas of Bible, Music and libretto by Zoltan Demme

SZEREPLŐK

Jézus
Barabbás
Bal lator
Jobb lator
Pilátus helytartó
Heródes király
Kajafás főpap
Júdás apostol
Péter apostol
Mutatványos
Vendéglős
Pojáca

Haramiák, útonálló, csirketolvajok, prostituáltak, rabok, örök, rómaiak, jeruzsálemiek, vének, szolgálok, járókelők.

A darabból kizárólag Jézus és Barabbás komoly szereplő.
A többi figura karikatúrája önmagának.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 1. JELENET.

Börtön a kősziklás domboldalon. Mécsesek pislákolnak. Zegzugos folyosót látni, rozsdásodó rácsokkal ellátott cellasort. A börtön ketrecai és rácsai egyáltalán nem nyomasztóak és riasztóak, inkább idétlenek és szinte nevetségesen pitiánerek. Kicsit karikatúraszerű a hely, hasonlóan a balett zenéjéhez, amely szokatlanul, melódiátlanul, elsősorban eltúlzott effektusok sorára épül.

Lejebb, a tömlőc lejtőjén meredek, éles sziklák. Ide küzdik fel a kórus tagjai közül néhányan magukat az események során. Homály. Süket csönd. A távolból füttventések. Vízjogó kiáltás: *Barabbás! Barabbás! Barabbás!*

Kórus kezd énekelni. Haramiák, útonálló, csirketolvajok, sipítózó asszonyok jelennek meg a sziklafalon. A fejüket, a kapaszkodó kezüket látni csupán. Ocsmányok, fogatlanok, félszeműek, nyomorultak. Eszelősen harákolják, gajdolgják, sipítazzák a jelenet során az énekszöveget. *Barabbás, te haramia, te halálraítélt, láncra vert és még így is rettegett... Még halálozod is fene töri ki a bírúdat, a katonákat, a papokat a réműlettől, még akkor is mindenki reszket majd a nevedre... Viharos és bíborszínű lesz a te haláloz, diadalra fog hasonlítani... Vérgőzös lesz és mámoros a pusztulásod, akár a cirkuszi játékok... Akkora döbbenetes vigyort vágsz majd az urakra, amire nem rándult még emberi arc...*

A ketrechen közben megmozdul egy súlyos árny. Barabbás, a haramiavezér. Nagytestű, férfias vadállat. A darab folyamán sohasem táncol. Most sem. Üres dézsákat talál, inni szeretne, megőrül a szomjúságtól, ám víz sehol. Visongva, bömbölve, harákolva szól odakinn az ének. *Barabbás, a bünt, a bünt, tesszük egyveduralkodóvá, örökké él majd az, amíg ember van ezen a rothadó sárgolyón... Nevedet kiáltva lopunk, rabolunk, pusztítunk ezután... Kitépjük a katonák, a rómaiak, az urak, a papok, a jogtudorok géégjét... Gyilkos tort tartunk felettük, lerészegedünk a hulláik felett és tetemüket a csaló, vérengző mennyei istennek áldozzuk... Megszentségtelenítjük a templomokat, lángba borítjuk a falvakat, kiűzzük az igazságtalanságot mindenünnen...*

Barabbás közben a jobb oldali ablakhoz megy. A belső keresztárcsot teljes erőből rázza. Visít, bömböl a kórus. *Barabbás! Barabbás! Barabbás!* A távolból kiáltások. *Barabbás! Barabbás!* A keresztvasakat Barabbás ki tudja tépni a helyéből a vadállati erejével. Nekiveselkedik a külső ablakrácsnak.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 2. JELENET.

A ketrecben megmozdul egy árny a zajra. Majd egy másik. A két lator az. Rossz bohócként, tipegve táncolnak Barabbás mögött, izgulnak. Rabcsuhájuk hátán három kereszt A golgota rajza. Egyik kereszt bíborvörös, a lator helyét jelzi a golgotán. Mint a darab bármelyik táncolójáé, fennhéjázóak, idétlenek, nyomorultak, pojacások az ő mozdulataik is. Barabbás megáll, nézi őket. A földre köp. A latrok rémülten visszahúzódnak a sötétbe.

1 FELVONÁS, 1. KÉP, 3. JELENET.

Barabbás tépi a másik rácsot. Odakinn visongó ének. *Érezd a ragadozószagunkat! Érezd hogy bűnöző fajunk kiirthatatlan, hogy csak sokasodunk, egyre sokasodunk... Feldőljük a törvényeket, lábbal tiporjuk a jogot, véresen megkínózzuk az álszent igazságosztókat...*

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 4. JELENET.

Gyenge trombitahang, óvatos, repedt színezettel. Odakinn a tömeg gyorsan eltűnik a sziklákról. Lámpával kezükben beszari börtönőrök táncolnak kívülről, a folyosó felől, a cella rácsozatához. Noha tőreik és dárdáik vannak, mocskosak és rongyosak ők is mint az összes szereplő – aki nem római és nem pap. Néhány börtönőrnél boros amphora, iszogatnak. Mások Barabbásra világítanak. Barabbás otthagyja a rácsot. Nagyon lassan, fenyegetően közeledik az örökhöz, akár egy veszedelmes vadállat. A börtönőrök hátrálnak, bár semmi értelme, védi őket a rács. A lámpákat is leemelik riadalmukban az ablakról. A két lator is felbátorodik, odacsámpázik. Barabbás árnyékában haragosan tipegnek.

1 FELVONÁS, 1. KÉP, 5. JELENET.

Barabbás irgalmat nem ismerően jön előre. Kinnről, távolból hívogató kiáltozás: *Barabbás! Barabbás! Barabbás!*

A börtönőrök lámpástól elszelelnek. Néhány borral töltött amphora ott marad utánuk.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 6. JELENET.

Odakinn többen kíváncsiskodni kezdenek. Egyre több és több fej jelenik meg a sziklákon. A két lator közben hízelegve behalássza a cellába az amphorákat. Barabbáshoz viszik. Barabbás halálosan szomjas, úgy iszik, mint aki sose ivott. A bor végigömlik az arcán, a szakadt csuháján, szinte véresre áztatja.

A kintieknek feltűnik hogy örök immár nincsenek jelen. Elkezdenek hangosan, visongva énekelni. *Barabbás! Igyál! Igyál! Véres, borízű turhákat köpj a keresztfáról a papokra! Vérvörös okádékok ömöljön végig a csinos római ruhákon! Váljanak vörös ragaccsá a gondolataid! A keresztől ne hősként, hanem segrészeg állatként szórd az átkaidat a gennyes világra!*

A két lator is szomjas. Követelőzően tipegnek. Barabbás megszanja őket. Átadja az nekik egyik amphorát majd ugyanazzal a mohósággal vedeli a vörösbort mint eddig. Odakint ordít az ének. *Barabbás! Barabbás! Résegedj le! Résegedj le! Résegedj disznóként pusztulj el! Boros nyáltól fulladozzál! Bor buzogjon a sebeidből! Gőzölgő bor buggyanjon ki a szívedből mikor megnyitják az oldaladat!...*

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 7. JELENET.

Fanfárok hangjára a tömlőc tetején két tagú római őrség jelenik meg. Csillog a pajzs, a vért mindkettőn. Nem történik semmi, csak puccos pojacákként végigvonulnak a színen. Barabbás köp mikor megpillantja őket. A két lator gyáván és idétlenül szétrebben. Odakinn mindenki eltűnik.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 8. JELENET.

A két lator belebotlik menekülése során a cella sötét mélyén egy nagy rongykupacba. A rongycsomó megmozdul. A ketrecben furcsa fény kezd derengeni. Mintha titokzatos hangok is megszólalnának az éjszakában. Megáll a levegő. Barabbás és a két lator hátrálnak. Lassan, különösen, felemelkedik egy férfi, de a kimerültségtől máris összerogy. Újra felemelkedik. Barabbás hozzásátál, farkasszemet néz vele. A férfit fény kezdi övezni alulról. Ám a fáradtságtól nemsoká meginog és összeroskad. Barabbás döbenten hátrál. A férfi térdeplésig felkinlódja magát. Imára kulcsolja kezét. Alulról jövő világítás övezi alakját megint. Jézus az. A darab folyamán egy szót sem szól majd. Nem is táncol. Most a furcsa fényben imádkozik. Barabbás és latrok a tömlőc legtávolabbi falához feszülnek rémületükben.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 9. JELENET.

Két földig érően díszruhás, hájas római érkezik a cellafolyosóra. Kezükből díszes lámpa. Mögöttük Júdás. Külseje lepusztult, kicsinyes kacsatolvajé. Harminc ezüstpénzét számolgatja. A két díszruhás bevilágít az egyik cellába. A tömlőc belsejéből nyomorult, meztelen utcanők másznak elő. Táncos kelletik magukat pojáca módjára. Táncos lelkesedésük lankad azonban, amikor megsejtik, nem a rómaiak a várható ügyfelek. Júdás ezüstpénzeket ad a rómaiaknak. Ők kinyitják a szomszédos szűk cellát. Halvány lámpát helyeznek el ott. Kulcsokat adnak át a rongyos apostolnak majd elmennek.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 10. JELENET.

Júdás kinéz magának egy nőt, egy szem ezüstgarast csillogtat előtte. A nő a rácson át megvetően piszkálja és nézegeti az apostol mocskos gúnyját, aztán ráköp. Júdás nem visszakozik, egy visszahúzódóbb nőnek most már maréknyi ezüstgarast csillogtat. A nők a rácshoz jönnek és alaposan megtépi, összeverik, s csak nagy nehezen engedik el. Júdás a földről összeszedi szétgurult ezüstjeit. A nők ezalatt rugdosnak, nyúlkálnak az irányába, ám nem érik el, így nemsokára visszahúzódnak.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 11. JELENET.

A földön kaparászó Júdás közben a távolabbi ketrecben felismeri a fény övezte Jézust. Rémulten araszolgat a cella irányába. A ketrecnél térdre rogy. A lehajtott fejjel imádkozó megváltó megemeli az arcát. Farkasszemet néznek. Júdás bömbölni kezd a sirástól. Jézus mozdulatlan. Júdás a földre önti az ezüstpénzeit. Jézus magasra emeli az arcát és imádkozik, majd az elcsigázottságtól összerogy. A fény eltűnik.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 12. JELENET.

Barabbás jön elő a cella sötétjéből. Belehasít a felismerés hogy az apostol elárult és eladott valakit. Kezébe veszi és nézi az ezüstgarasokat. Mögötte a két lator fontoskodva tipeg. Barabbást szinte megégetik az ezüstgarasok, elereszti őket. Megindul Júdás felé. Mozdulatai a ketrecből kiszabadulni készülő vadállatái. Júdás riadtan elmenekül.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 13. JELENET.

Kívülről fütyentések. Vijjogó kiáltozás: *Barabbás! Barabbás! Barabbás!* Lezüllött, torz, fogatlan fejek jelennek meg a sziklákon, visongva énekelnek. *Barabbás! Gyere a fivérideid, a haramiák közé! Gyere a kiteszítottak, a kiszolgáltattottak közé! Gyere a koldusszegények közé!... Várnak a becsapottak! Várnak a kihasználtak! Várnak a szemétre vetett emberek! Megváltóként várnak az éhenkórászok, a szerencsétlenek! Várnak a senkik, a nyomorultak, a roncok, a rabszolgák...* Barabbás az ablakhoz megy. Teljes erejéből nekiesik a maradék rácshoz. Lassanként elkezd engedni ez a rácsozat is.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 14. JELENET.

A beszari börtönőrök puccos római zsoldosokat vezetnek a cellához. Odakinn a haramiák elmenekülnek. A katonák lándzsáikat a börtönrács kiszédésébe belefeledkezett Barabbás hátának szegeznek és szorosan a rab mögé állnak. Jézus nem mozdul. A latrok a legtávolabbi falnál feszengenek izgatottan. Mikor hozzáér egy dárd, Barabbás megfordul. Közvetlen közelről tizenkét lándzsahegy mered rá.

Csillogó vértű római örök érkeznek. Elfújják a piszlálkozó mécseseket, örfalba állnak, eltakarják a cellákat a néző elől.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 15. JELENET.

Hajnalodni kezd. A derengésben kibontakoznak a tömlőc feletti terület körvonalai a színpadon. A Jeruzsálemi Bíróságnak az épületemlévénye ez a szabadban, az alacsony cellák ennek az aljában vannak. A hátuljáról látjuk a bírósági épületemlévényt, amely nagyon rossz állapotban van. A tömlőc felett lepusztult kőlépcsők vezetnek a magasba, gyomosak, mállottak. Több helyen ócska gerendákkal vannak aládúcolva. Tetejükön a korlát viszont már csillogó színarany! A túlfalról ugyanis, ahol a nép szokott összegyűlni, ez már észlelhető. Római harcosok díszőrsége látható káprázatos hadfelszerelésben a korlát mentén végig, ám öltözetük csupán az alhasig csillogó, alulról rúdban végződnek, ami a padlóba van szúrva. Szolgák hordják a helyükre a bábukat most is éppen. Leengedett hangszerrel kezükben harsonások csoportja álldogál még az aranyozott részen. Hajnalodik. A

lépcsők gyomos romjain a jobboldali előtérben magas süvegű papok ülnek. Díszbotos főpapok állnak előttük. Mint a tamburmajorok, úgy verik a ritmust. Skandálás begyakorlása zajlik. *Pilátus! Pilátus! Róma! Róma! Róma!... Barabbás! Barabbás! Éljen Barabbás!... Jézus fűjj! Jézus fűjj!... Fűjj! Fűjj! Fűjj!* Fentebb a baloldali romlépcsőkön rongyos jeruzsálemiek csoportja. Részegek. Szétszórt garasok, vörösboros amphórák övezik őket. Díszbotos főpapok gyakoroltatják őket is. *Pilátus! Pilátus! Róma! Róma!... Barabbás! Barabbás! Éljen Barabbás!... Jézus fűjj!...*

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 16. JELENET.

Vének tanácsa érkezik. Legtöbbjük derékig hajlott hátú, fehér szakállú aggastyán. Ám apró és gyors spicclépesekkel mozognak mozognak előre. Egyszerre fontoskodóak és reszketegek. A kóruspróba folyamán tapsikolnak.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 17. JELENET.

Titokzatos fekete csuhások jönnek. Legalább féltucat. Arcuk is takarásban van. Mereven állnak a papoktól nem messze. Akár a fekete halál.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 18. JELENET.

Kajafás és a főpapok érkeznek. Hatalmas, hólyagszerű hasuk van. Oldalaikon fedetlen keblű kéjnők. Kajafás karján tizenéves fiú, hátul teljesen nyitott a ruhája. Kajafás a fiú meztelen seggét simogatja időnként.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 19. JELENET.

Heródes, a hajdani kegyetlen gyermekirtó jön. Tucatnyi asszony övezi. Karjukon több csecsemő is, rongyosan csüngő pólyában. Heródes baloldalt leül. Körülállják az asszonyok, ő pedig gügyög a csecsemőknek. Nélkülük sehova se mozdul a jelenetek során.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 20. JELENET.

A katonák amphórákban vörösborot és mellé pénz osztanak mindkét gyakoroló csoportnak. Harsonaszó. Jézust és Barabbást hozzák. Jézust hidegen hagyja a dráma, szótlan, vézna és gyenge. Barabbás feszengő, nyugtalan. Értetlenül figyel a helyszínt, a skandáló csoportokat. Lassan befejeződik a szövegtanulás. A süveges papok csoportja elindul a magasba. Átmásznak a túloldalra. Hasonlóképpen a részeg jeruzsálemiek is.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 21. JELENET.

Újabb harsonázás. Pilátus és kísérete érkezik. Kétméteres testőrök között pici, vékony, sánta ember. Vörösén felkel a nap. Pilátus Jézust közléről megnézegeti. Barabbástól fél, távolról kerülgeti. Több daliát odaküld, hogy körbefogják. Aztán nagyon óvatosan odamegy ő is. Nézegeti. Gyűlölettel beleköp az arcába. Kajafásék, a fekete csuhások, a vének egymás után jönnek megvitatni vele az eseményeket.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 22. JELENET.

A túloldalon gyülekezik már a nép. Morajlás. Elindulnak felfelé a lépcsőkön Heródesék, Kajafásék, a fekete csuhások, a vének csoportjai. Különféle helyeken telepednek le, ki mikor elégei meg a mászást. Pilátust beöltöztetik aranyszínű palástba, és ráadnak egy csaknem ötven centi magas, vastagtalpú sarut. Cipelik felfelé a lépcsőkön. Jézust és Barabbást is hajtják felfelé. Barabbás lassabban halad, gondolkodóban van. Megáll, farkasszemet néz a vénekkel. Megáll, belenéz Kajafás és főpapjai arcába. Megáll Heródesnél, nézi, mintha megismerné. Megáll a fekete csuhásoknál is. Egyre tanácstalanabb. Döböntően figyel a környezetet, az aládúcolást, a padlóba szúrt rudakon álló aranyvértes zsoldosokat. Lándzsával továbblökődik.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 23. JELENET.

Pilátus felér a teraszra. Harsonaszó. Túloldalt a tömeg felüvölt. *Pilátus! Pilátus! Pilátus! Róma! Róma!... A helytartó a bal kezével int. Harsonaszó. A katonák felhozzák Jézust és Pilátus bal oldalára állítják. Óriási fújolás. A helytartó most jobbkezét emeli. Harsonaszó, ám senki nem jön. Barabbás kívülre került a drámán, elképedve nézegeti itt is, ott is a számtalan csalást, a nyájas, álnok embereket. A tömeg tombolva követeli: *Barabbás! Barabbás! Barabbás!* A haramia hátához dárdákat nyomnak, az emelvényre szorítják. Óriási örömrivalgás.*

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 24. JELENET.

A tömeg a betanult szövegeket üvölti. *Barabbás! Barabbás! Éljen Barabbás! Éljen Barabbás!... Jézus fújj! Jézus fújj!... Fújj! Fújj! Fújj! Fújj!* Pilátus határozott kézmozdulattal csendet parancsol a népnek. Balra fordul, kezével korbácsos katonákat hív be. Körülveszik Jézust. A lépcsőkön lévő főpapok, fekete csuhások, vének a magasba másznak. Néhányan a korlátra állnak, eltakarják a názáretit. Iszonyú korbácsolás csattogása hangzik. A tömeg ordít. *Korbácsold! Korbácsold!.. Verjed! Verjed! Korbácsold!* Barabbás felháborodottan mozdulna, ám szuronyok egész seregét nyomják az oldalához.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 25. JELENET.

Pilátus karjával int, elég. A korbácsos katonák elvonulnak. Oszlik a Jézust takaró csoport is. Jézus fején töviskorona, kezében nádszál, ömlik róla vér. Rettenetes látvány. Pilátus felemelt kezével felmentést kér neki. Újra a betanult kórusok szólnak. *Jézus fújj! Jézus fújj!... Fújj! Fújj! Fújj!* Pilátus int, vigyék el a názáretit. A katonák fújolás közepette elhurcolják.

1. FELVONÁS, 1. KÉP, 26. JELENET.

Pilátus Barabbás öreinek int. A katonák a haramiáról leszedik a bilincseket. A tömeg őrzöngve ünnepel. Barabbás tanácstalan, a hátához a legkisebb mozdulatánál is szuronyokat nyomnak. Eltűri hogy kezébe lándzsát és római pajzsot rakjanak. Fejére római sisakot illesztenek. Alakját megvilágítják. Függyöny.

2. FELVONÁS, 1. JELENET.

Vásári hangulat. Jeruzsálem szegénynegyedében vagyunk. A Kálváriából a domboldal és az oda vezető utak érzékelhetőek csupán, ám jelenléte rendre súlyos árnyékot vet az eseményekre. Zárt, fülledt világban vagyunk, vihari előtti csendben, néha villámlik. A távolból drámai hangú harangok szólnak időnként. A tömeg a kálvárián, de a közelebbi háttér sötétjében is sűrűn morajlik. Időnként felharsanó kiáltozást, hujjogtatást hallani. Mivel a felvonás során sok szokatlan és rémisztő esemény zajlik, a szereplők általában úgy viselkednek, mintha eszelősök volnának.

A színpad jobb oldalán ócska vendéglő. Az utolsó vacsora színhelyére emlékeztet. Belátni a Leonardo da Vinci képét idéző, ám sokkal nyomorúságosabb szobába, ahol épp a reggeli előkészítése zajlik. Közepén a színpadtérnek rozoga mutatványosbódé, az összes szokásos elemével. Jézus, Barabbás, Pilátus, Kajafás színesre pingált arcképei mindenestre máris ott szerepelnek az árusított portékák között. Balra toronyfal romjai, a szereplők egy része annak magasából nézi a golgota eseményeit. Mocskos és nyomorult rongyokban itt üldögél az asszonykórus is.

Amikor a függöny felmegy kevesen vannak még a színen. Asszonyok, a kövér mutatványos és csont sovány pojácája, ácsorgók, nézelődők. Az apostolok érkeznek sorban egymás után reggelizni az utolsó vacsora színterére.

2. FELVONÁS, 2. JELENET.

Szolgálók terítenek. Fogadás és segéde jön ételekkel. Kezd kialakulni a híres festményen szereplő csoportkép. Jézus középponti helye azonban üres és a szereplők rongyosabbak. Péter jön. Rozoga kézikocsit tol, tetején tucatnyi legyilkolt kakas. Néhányat dühösen leökdös a földre. Leguggol, bömbölni kezd a sírásról. Néhány apostol vigasztalja.

2. FELVONÁS, 3. JELENET.

Júdás lopakodik be a torony romjainál a színre. Mögötte undorító és mocskos asszonya. Júdáshoz képest hatalmas termetű, elhízott nő. Egy kötéllel csépli az urát. Mögötte három, hasonlóan rongyos amazon. Júdást levetkőztetik. Kiforgatják a gúnyját, a pénz keresik. Nem találnak semmit. Gyapálják darab ideig még az apostolt, aztán elvonulnak. A kötelet otffelejtik.

2. FELVONÁS, 4. JELENET.

Júdás hurkot köt a kötélre, a hátára hajítja. Lapítva kóborol a toronyrom és a bódé körül. Aztán belopakodik a vendéglőbe. Néhány apostol arrébb ül. Némi feszültség, ám a reggeli nem szakad meg. Ketten Júdás mellé ülnek és óvatosan szóba elegyednek vele. A Mutatványos, a Pojácája és két rajzoló jön a szobába. Rendezgetik az apostolokat, rajzolják a csoportképet. A Pojácája folyton fejhangon vihog. Ruganyosan, gumilabdaként pattog az összes jelenetben. Most töviséből készült koszorút helyez a fejére, kezébe bambusznádat vesz és Jézus helyére ül.

2. FELVONÁS, 5. JELENET.

A toronyrom tetején az asszonykórus szólal meg. *A keresztetek, a keresztetek... Magasodnak a keresztetek!...A középső a legnagyobb! Egy testet feszítettek fel rá! Magasan a föld felett lebeg és csak úgy sugárzik!... Hollócsapatok lebegnek a kereszt körül! A kereszt tövében töpörödött asszony siránkozik... Nézzétek a hegyet, bíborszínűvé változik! Üvölt a hegy félelmében! Alacsonyán szállnak az angyalok!... Járókelők jönnek a színpadra, a magasba másznak nézni az eseményt. Villámlik. Kitódulnak az apostolok is a vendéglőből. A Pojácája is a torony tövéhez szteppel. Hujjogtatás, köpködés a kálvária felé, mások viszont imádkoznak. A rajzoló pingálja a jelenetet. Júdás és Péter üvölt: *Jézus! Jézus!**

2. FELVONÁS, 6. JELENET.

A Mutatványos, két kísézőjével trombitálni kezd. Kínálják Jézus, Barabbás, Pilátus, Kajafás képeit, töviskoszorúkat, krisztuspapucsokat árulnak. Fekete csuhások lopóznak a tömegbe. Megemelik az emberek arcát. Keresnek valakit. Nem találják és elmennek. Közben a Vendéglős kufárkodni kezd, Péter kakasai közül élelmesen elad néhányat. Már egészen sötét van.

2. FELVONÁS, 7. JELENET.

Odafönn asszonyok énekelnek. *A halál, a halál kúszik felfelé a keresztben! A kereszt árnya ráborul a mezőkre, a vizekre, a világmindenségre! Vészkiáltásokat hallat az a kereszt! Vonaglik a kálvária! Ősi temetőkerteknek a foguk vacog a rémülettől!... Éles fejhangon a torony tövében a Pojácája vihorászik. A Mutatványos és kísézői bibliai bővlik egész áradatát pakolják az előtérbe. Kezüket dörzsölve készülnek a tragédiát követő vásárra. A vendéglőnél a szolgálólányok vörösboros amphorák sokaságát pakolják az utcára. Lacipecsenye szaga árad a nézőtérre.*

Poroszlók védelmében jön a színre egy menet. Feketébe beöltözött, térdükön csúszó jeruzsálemi anyák, ölükben síró csecsemőkkel. A kálvária felé igyekeznek. Mindannyian könnytől maszatos arccal énekelnek. *Édes Jézusom! Mit akarsz a megvalósíthatatlan eszméiddel? Jajjajjaj! Jajjajjaj!... Itt állunk kezünkben csecsemőkkel, és egyáltalán nem értünk rendesen se a csecsemőhöz, se a cseperedő gyerekekhez, ám még saját magunkhoz sem... Jézus! A testünk is naponta meglep valamivel, a lelkünk is naponta meglep valamivel... Jajjajjaj! Jajjajjaj!... Szinte himnikussá lesz a fohász. A karjaikkal a magasba emelik csecsemőiket a síró jeruzsálemi anyák. Apostolok helyett olyanokat küldj inkább akik értenek az élethez, akik értenek emberi lényhez! Akik elmagyarázzák nekünk, mit miért érzünk, mit miért gondolunk! Akik elmagyarázzák, a másik ember valójában milyen, s mi magunk valójában milyenek vagyunk! Jajjajjaj! Jajjajjaj!... Édes Jézusom! Tévedésből tévedésbe esünk naponta, melléfogás után melléfogást csinálunk naponta és mindig utólag vesszük észre! Jajjajjaj! Jajjajjaj!... Csendesül kicsit a színpad zaja is. Mint többen és többen figyelik a zokogó anyákat. A Pojácája fejhangon hatalmasakat vihorászik. *Bocsáss a földre egy igazi Új Világot a tiéd helyett! Az az igazi új világ amelyben az emberek a varrás, az ácsolás, a munka mellett az élethez is értenek! Az az igazi új világ amelyben az emberek végre a saját magukhoz is értenek!... Mind többen és többen kezdenek a tömegben jajongani. Lassan a fél színpad jajgat. A térdükön csúszó anyák síró csoportja nemsokára eltűnik a rom mögött.**

Római úriasszonyok viharzanak a színre. Idegesen, kiabálva, a kálvária irányába rohannak és rövidesen eltűnnek. *Jézúúú!!! Elment a te eszed??! Hát felfogod te kikkel van dolgod, amikor érettünk akarsz meghalni??! Megértetted te, hogy az Emberi Tenyészet miféle?? Érted hogy az Emberi Tenyészet milyen??... Jézus, az Emberi Tenyészetben a megváltó pusztítóvá válik, a nevében milliókat ölnek meg!! A haramia meg rengetegszer építővé válik és szabadítóvá!!... Másszál le a keresztéről! Másszál le! ...Na! Másszál szépen le! A Mutatványos és kísézői hatalmas trombitaszólókat csapnak. Kínálják a portékáikat. Néhány bővlit eladnak a járókelőknek.*

2. FELVONÁS, 8. JELENET.

Római katona lép a színre. Amerre elhalad páran óvatosan elhúzódnak előle, ám általában ügyet sem vetnek rá. Eladja a pajzsát a mutatványosnak, aki azon nyomban elhelyezi az árupulton. A katona a vendéglőbe megy.

Pénzt dönt az asztalra. Ételt hozat, töménytelen húst, boros amphorákat. Leteszi a sisakját. Barabbás az. Egymagában zabál és vedel a sötét zugban. Sorban leszedi közben magáról a római jelmezeket. Csuháján csorog a vörösbőr, mint a cellában. Haramiák csoportjai érkeznek a vendéglőhöz. Barabbás a tömegben nyüzsgő rómaiakat, jeruzsálemi urakat, papokat, véneket mutatja nekik. Parancsokat osztva elküldi a csoportokat... Odakinn a Pojáca és kiségtői keresztet állítanak az induló műsorhoz.

2. FELVONÁS, 9. JELENET.

Sipítózik a rom tetején az asszonykórus. *Halj meg! Halj meg! Ne szenvedj...Add ki a lelkedet! Add ki már! Ne szenvedj annyit!... Ne kínozz minket akik átéljük a szenvedéseidet! Ne kínozz! Ne kínooooooizz!!!... Villámlik. Dörög. A Pojáca a feszületnél, töviskoronával fején, pozíciókat próbálgat. Barabbás meglátja. Odasétál. Garaboncánál fogva felemeli a Pojácát, aki úgy remeg a markában mint egy csupasz idegszál. Barabbás a bódéba hajtja. Négy fekete csuhás jön és áll meg mögötte. Barabbás megfordul. Mint bősziült vad mozdul rájuk. A fekete csuhások szétrebbenek és eltűnnek. Júdásnak is feltűnik Barabbás, kötéllel a hátán elinal. Barabbás a kálváriát nézi. Köré sereglenek az apostolok. Letérdelnek a haramia biztonságot nyújtó árnyékában, imádkoznak. Többen a távolból áhítattal nézik őket.*

2. FELVONÁS, 10. JELENET.

Haramiák érkeznek mocskos rongyokban. Összevissza fegyverzettel. Láncok maradványai rajtuk. Visít az asszonykórus. *Édes Jézusom! Halj meg! Halj meg már!... A haramiák is énekelnek. Jézus! Jézus! Éljen örökké! Éljen örökké!... Ő becsapottak, félrevezettek óvója, éljen örökké! Ő, kitaszítottak, szegények, szerencsétlenek oltalmazója, éljen örökké! Ő koldusok, senkik, nyomorultak védője, éljen örökkön-örökké!... Odafenn az asszonykórus sipítózik. Édes Jézus! Halj meg! Halj meg már!... Omlanak a hegyek! Bűdös van! Egyre több a szúnyog is! Sötétedik! Ő hát pusztul már el!!!... Mind több és több türelmetlen ember nyüzsg a romnál.*

Óriási fényesség villan meg. A nők iszonyatosat visítanak. Velőtrázó mennydörgés. Csend lesz. Hallgat a vihar, hallgatnak a harangok, hallgat a tömeg, egy pissenés sincs. Az emberek megmerevednek. Sűrű és vigasztalan a csönd, mintha egy örökkévalóságig se múlna el. Nagy sokára dörgések és villámlások. Az emberek még mindig némák. Tanácstalanul nézegetik egymást. A torony tövében együgyű asszonykórus szólal meg. *Ó! Édes Jézus, hát kiszenvetted! Hogy fájhatott a te kézfejed a kötél horzsolásától! Hogy fájhatott a lábszárad mikor a lándzsahegy megszúrta! A kórus felbömböl a sírástól. És minden újakezdődik. Zúg a harang, a tömeg zsvivajog, nyüzsg. Harsognak a trombiták, tombol a vihar. A Pojáca kijön a bódéból, a kálvária felé sipít. Éljen!!! Éljen!!!... Barabbás felemeli, a kereszthez csapdossa. A Pojáca fába szorult fereg módjára üvölt. Barabbás behajtja a bódéba. A kálvária felől katonák, rómaiak, majd menekülő magas süvegű papok rohannak át a színpadon. Nyomukban haramiák. Közben távolról a haramiák kórusa zeng. *Cimborák! Jézus nevében előre! Jézus nevében előre!... Cimborák! Új kor kezdődik! A haramiák felemelkedésének kora!... Cimborák! Cimborák! Boruljon tűzbe és vérbe a város! Le az igazságtalansággal! Le a képmutatókkal, a kizsákmányolókkal, a rómaiakkal, a papokkal, a vénekekkel! Le a rabszolgasággal! Le a hazugsággal! Leromboljuk a templomot, a hazug bódét, elzavarjuk az álszenteket! Leromboljuk a tömlöcöket porig!...**

2. FELVONÁS, 11. JELENET.

Barabbás hátához hat fekete csuhás lopózik. A Pojáca kilép a bódéból és felvihog. Barabbás megfordul a csuhások irányába. Villámlás, földrengés morajlása. Barabbás a túlerőt látva is bátran halad előre. A Pojáca némán és ruganyosan odaszökken mögé. Hosszú tört döf a hátába. Aztán cincogó nevetéssel visszazalad és elbújik a mutatványosbódéban. A fekete köpenyesek egy szempillantás alatt eltűnnek.

2. FELVONÁS, 12. JELENET.

Barabbás a földre hull. A darab folyamán először órásit üvölt. Néhányan köré sereglenek. Barabbás felállni próbál ám nem sikerül neki. A kálvária felé kaparja a testét a férgekként nyüzsgő emberek sűrűjében. A darab folyamán először meg is szólal, üvöltve, eszelősen: *Kiontották az én vérem is!... Jézus! Testvérem! Rázni kezdi a zokogás, vergődik, majd meghal. Apostolok, haramiák, kismizett nyomorultak térdepelnek körülötte. Függyöny.*